

Veselo zabeležujemo na konci svojega poročila predstavo „Teharskih plemičev“ dne 22. prosinca, prirejeno na čast štajerskih gostov, ki so došli s posebnim vlakom. Prireditelj takšnega vlaka je eden najsvetlejših momentov v naši kulturni zgodovini, in upravičena je želja, da bi dohajali gledališki gostje tudi iz drugih pokrajin slovenskih!

Dne 28. prosinca se je še igrala dobro znana igra „Valenska svatba“, o kateri izpregovorimo prihodnjič. Za ta mesec se pripravlja mimo drugega Mascagnijeva opera „Cavalleria rusticana“.

Prvi koncertni večer »Glasbene Matice«, ki je bil dne 21. prosinca, privedel je navzlic neugodnemu pustnemu času mnogo in odličnega občinstva v redutno dvorano. Prvo točko, Mozartovo sonato za klavir in vijolino v g-duru, štev. 11, sta izvajala gg. *Hoffmeister* in *Baudis* prav v duhu Mozartovem, zakaj njiju igra se je tesno prilegala oni oskromnosti in otroški veselosti, kakeršna diči do malega vse sonate Mozartove. — G. *Razinger*, priznani naš pevec, pel je nató tri pesmi, in sicer Beethovnovo arijo »Adelajdo«, Rubinsteinovo pesem »Ponočna rosa na travi migljá« in Bendlovo »Jutro«, po teh pevskih točkah pa je g. *Hoffmeister* igral svojo rapsodijo na slovenske narodne pesmi, o kateri smo že posebe govorili v poslednji lanski številki. Gospod *Hoffmeister* je izboren pianist in nadarjen skladatelj, ki se gotovo še vzpne do visoke stopinje glasbene umetnosti. — V Fibichovi romanci, B-dur, op. 10. za vijolino in klavir, plemenito zamišljeni in izvedeni skladbi, videli smo, kakó g. *Baudis* do cela umeje novodobno glasbo, čudili pa smo se tudi mehkeemu lepemu glasu njegovih goslij, njega srebrnočisti intonaciji in sploh v dušo sezajoči igri. — Preprijetno nas je iznenadejal g. *Hubad* z osmeroglasnim madrigalom Gallusovim »Diversos diversa iuvant«, ki nam je v lepem spominu še od lanskega Gallusovega koncerta, in z Dvořakovim čveteroglasnim mešanim zborom »Padle so pesmi v dušo mi«. O tem čveterospěvu bodi povedano samó to, da ga zložil Dvořak potem, ko je izdal že dokaj najveličastnejših svojih del; iz tega je pač razvidno, kolika je njega vrednost in lepota. Vzet je iz zbirke »V prirodi« op. 63. — Na konci sta gg. *Baudis* in *Hoffmeister* proizvajala sonato norveškega skladatelja Griega. Njiju dovršeni igri je bilo videti, da izhaja iz redne in vztrajne vaje. — Glasbeni večeri utegnejo biti za naše glasbeno življenje, ki se je začelo vzbujati tolikanj veselo, še neprecenljivega pomena. Najprej so pozvani glasbeni učitelji naše mladine, da nas seznanjajo z glasbeno umetnostjo, in to se najlože godi na komorno-glasbenih večerih, zakaj ti ne zahtevajo toliko umetnikov, ki bi hoteli kazati zgolj ugibičnost svojih prstov, nego umetnikov, ki uveljavljajo pristne umotvore in z dovršenim izvajanjem pričajo, da so res inteligentni glasbeniki. S takšnimi se dandanes lahko ponaša naša »Glasbena Matica«, in mi samó želimo, da bi jih še čestokrat slišali na glasbenih večerih. — Občinstvo je od kraja do konca pazno zasledovalo vse glasbene točke ter pogostoma glasno izražalo svojo zadovoljnost — dokaz, da je prvi koncertni večer ustregel dolgo gojeni želji izobraženega stanovništva ljubljanskega.

Stoletnica Resslera. Dne 29. ržénega cvéta bode baš sto let, odkar se je v Chrudimu porodil *Jožef Ressel*, sloveči izumitelj parne ladje na vijak. Ressel je, kakor znano, od leta 1817. do leta 1821. služboval kot gozdar tudi na Kranjskem, potem pa je bil kot c. kr. gozdni mojster premeščen v Trst. Na službenem potovanji ga je dne 10. vinotoka 1857. leta v Ljubljani dohitela nagla smrt; pokopali so ga na ljubljanskem pokopališču. Mesto ljubljansko časti njega spomin s tem, da je jedni najlepših cest vzdeto ime slavnega češkega rojaka.

Književnost hrvaška je proti koncu minulega leta pognala nov imeniten plod, namreč poseben časopis za srednje šole »Nastavni Vjesnik«, ki bode v zvezkih po 5—6 tiskanih pól vélike osmerke izhajal po štirikrat na leto. Odkar je Hrvaška v šol-